

מ"ת 21177/10/19 - מדינת ישראל נגד יוסף אלפסי, Batista Cassia Gomes, Moura Edmar Campos

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 21177-10-19 ישראל נ' אלפסי(עציר) ואח'
בפני כבוד השופט אביגדור דורות
המבקשת:
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז (י-ם) פלילי
ע"י ב"כ עו"ד אהוביה שטרן
נגד
המשיבים:
1. יוסף אלפסי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד רועי פוליטי
2. Batista Cassia Gomes (עצירה)
3. Moura Edmar Campos (עציר)

החלטה בענין המשיב 1

1. בהחלטה מיום 5.11.19 נקבע בענינו של המשיב 1 (להלן: "המשיב") כי קיימות ראיות לכאורה למוחס לו בכתב האישום, אשר מייחס לו ביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע (יבוא סמים) וניסיון סחר בסמים. בהחלטה הנ"ל פורטו העבירות המיוחסות למשיב, תוך ניתוח הראיות לכאורה שהוצגו על ידי המבקשת.

2. מבלי לחזור על הדברים אציין בקצרה מאוד כי במסגרת האישום הראשון נטען כי החל מיום 31.10.18 ועד ליום 28.9.19 קשר המשיב קשר עם גורם בחו"ל המכונה "משה". נטען בכתב האישום כי במועדים שונים סוכם בין משה לבין המשיב כי הראשון ישלח בלדרים אשר יעבירו קוקאין לישראל בתמורה להעברות בנקאיות לחשבונות בנק בסין. במועדים אחרים סוכם בין המשיב לבין משה כי האחרון יעביר קוקאין לאתיופיה על מנת שזה יוברח לישראל דרך סיני וימצא דרכו לידי המשיב. במהלך תקופה זו הוחלפו בין המשיב לבין משה כ- 2,800 הודעות באמצעות הטלפון, שעניינן ניסיונות שונים לסחור בקוקאין ולייבאו לישראל. במסגרת האישום השני נטען כי המשיבים 2-3 (להלן: "הבלדרים"), תושבי ברזיל הסובלים ממצוקה כלכלית, נדרשו להתחזות לזוג נשוי אשר נישא לאחרונה ומגיע לישראל לירח דבש. כל אחד מהבלדרים בלע 100 כמוסות שבתוכן קוקאין במשקל כולל של 1,700 גרם. ביום 24.9.19 המריאו הבלדרים מברזיל לישראל כאשר כל אחד מהם נושא בגופו את הקוקאין שהוא בלע. ביום 28.9.19 הודיע משה למשיב כי שני קילוגרם קוקאין יובאו לישראל בהצלחה והמשיב הסכים לקבלת הסמים ובתמורה התחייב להעביר למשה 170,000 דולר באמצעות העברה לחשבון בנק בסין. המשיב יצר קשר עם שותף מקומי לעסקי הסחר בסמים והודיע לו כי הגיעו שני קילוגרם קוקאין לישראל אותם יש לאסוף מירושלים. המשיב הגיע למלון בירושלים בו שכנו הבלדרים והמתין להגעתם בפתח המלון כשהוא מצויד בתמונותיהם על מנת שיוכל לזהותם. בהמשך היום נעצר המשיב על ידי כוחות המשטרה בפתח המלון בעת שהוא מנסה לאתר את הבלדרים, על מנת לקבל מהם את הסמים.

3. בהחלטה מיום 5.11.19 נקבע אפוא כי קיימות ראיות לכאורה למעורבות המשיב בעבירות שיוחסו לו בשני

עמוד 1

האישומים וכן כי מתקיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית, בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996, המקים חזקת מסוכנות נגד מי שנאשם בעבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים (למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי). לצורך בחינת האפשרות לשחרור המשיב לחלופת מעצר נקבע כי שירות המבחן יכין תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

4. בתסקיר שירות המבחן מיום 21.11.19 נכתב, בין היתר, כי להערכת שירות המבחן למשיב דפוסים עבריינים מושרשים; ניכר כי הוא מתקשה להציב גבולות להתנהגותו, כפי שבא לידי ביטוי במעורבותו הקודמת בפלילים; וכי הוא נוטה לפעול באופן אימפולסיבי לסיפוק צרכיו, ללא יכולת לבחון השלכות התנהלותו עליו ועל סביבתו. לאור שקלול הגורמים שפורטו בפרק העוסק בהערכת הסיכון, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון משמעותי ביותר להישנות עבירות דומות. שירות המבחן העריך כי המשיב מבטא רצון מילולי לטיפול רק על מנת לקבל רווח משני ולא מתוך רצון או צורך לבחינת דפוסיו הבעייתיים והעבריינים. לאחר ששירות המבחן לקח בחשבון את הערכת הסיכון המשמעותית ביותר לביצוע עבירות דומות ולאור התרשמותו, בין היתר, מקיומם של קשרים חברתיים שוליים והתנהלות עבריינית אותה המשיב חווה כלגיטימית, העריך שירות המבחן כי אין בידי ההליך המשפטי הקודם להוות עבורו גורם ממתן ומציב גבול ברור במסגרת מעצר הבית. שירות המבחן בחן את החלופה המוצעת, של מעצר בית בביתו של המשיב בפיקוח אשתו, בתו ואחותו. נקבע בתסקיר כי לפי התרשמות שירות המבחן אשתו של המשיב וכן המפקחות הנוספות המוצעות מתקשות לבחון את התנהלותו הבעייתית והעבריינית של המשיב תוך שהן משליכות את האחריות למצבו על גורמים חיצוניים. בשקלול כל הגורמים הנזכרים לעיל ולאור כל המפורט בתסקיר, המליץ שירות המבחן על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

5. ב"כ המשיב טען בדיון היום כי אין בתסקיר ביסוס להמלצה בדבר המעצר עד לתום ההליכים. הסנגור ציין כי מאסרו האחרון של המשיב הוא משנת 2000; כי מדובר בעבירות המחייבות הקמת תשתית באופן שקל מאוד לפקח על המשיב; וכן כי שירות המבחן התעלם מהעובדה שבשנה שעברה שהה המשיב תקופה של 10 חודשים במעצר בית מלא בפיקוח אשתו ולא נרשמה לחובתו הפרה. לחלופין, נטען כי באפשרות המשיב להציע מפקחים אחרים ואף ראוי לשקול אפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

6. הכלל שנקבע בפסיקה הוא כי מי שיש נגדו ראיות לכאורה על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים נגדו ורק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר (בש"פ 4305/09 **חרבאוי נ' מדינת ישראל** (25.5.09); בש"פ 1929/19 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (28.3.19); בש"פ 3358/19 **מדינת ישראל נ' בן עוז** (17.5.19); בש"פ 3023/19 **מדינת ישראל נ' אסף לב** (8.5.19); בש"פ 3483/19 **מדינת ישראל נ' דוד אלון דדון** (13.6.19)).

7. השיקולים שעל בית המשפט לשקול בהקשר זה נוגעים, בין היתר, לסוג הסם, כמויות הסם וסכומי הכסף שבהם מדובר; יש לבחון אם מדובר ביבוא סם, גידול סם, או החזקה שלא לצריכה עצמית; יש לבחון האם לנאשם עבר פלילי ממין העניין וכן את היקפו; יש לבחון את טיב החלופה המוצעת והאם יש בה כדי לאיין או להחליש בצורה ניכרת את המסוכנות הטבועה בעבירות הסמים; ויש לבחון את תסקיר המעצר והאם המלצת שירות המבחן היא חיובית (עמ"ת (מחוז ים) 33692-06-18 **מדינת ישראל נ' אזברגה** (17.6.18)).

8. במקרה שלפנינו מדובר בסם מסוכן מסוג קוקאין, בכמות של כ- 2 קילוגרם ובסכום כסף נכבד בסך של כ- 170,000 דולר. המדובר בניסיון ליבוא סם מברזיל תוך שמיוחסים למשיב מספר מקרים של קשירת קשר ליבוא סמים לישראל ממקורות שונים. בכל הנוגע לעברו הפלילי של המשיב צוין בתסקיר שירות המבחן כי לחובת המשיב 10 הרשעות קודמות בגין עבירות בתחום האלימות, הרכוש והסמים. המשיב נדון לשלוש תקופות מאסר, אחת מהן בפועל בשנת 2000 ושתי תקופות של מאסר שרוצו בעבודות שירות, האחרונה כחודש ימים טרם מעצרו הנוכחי (הרשעה בעבירות של איומים, תקיפת שוטר והעלבת עובד ציבור במסגרת ת"פ 20615-03-17 בבית משפט השלום בבאר שבע. מבחינת טיב החלופה המוצעת צוין בתסקיר שירות המבחן כי מסגרת הפיקוח המוצעת תתקשה להוות באופן ממשי גורם ממתן ומציב גבול ברור במסגרת מעצר הבית, כאשר טרם מעצרו הנוכחי התגורר המשיב בביתו יחד עם אשתו, אשר כיום מוצעת כמפקחת עיקרית עבורו. כאמור לעיל, שירות המבחן התרשם כי אשתו וכן המפקחות הנוספות המוצעות מתקשות לבחון את התנהלותו הבעייתית והעבריינית של המשיב. עוד צוין בתסקיר כי לאחרונה נפתח נגד אשתו של המשיב תיק פלילי, ככל הנראה בגין עבירות של תקיפת שוטר. שירות המבחן לא התעלם מכך שאשתו של המשיב שימשה כמפקחת עבורו אולם ההתרשמות היא כי כיום אשתו תתקשה באופן ממשי להוות גורם מפחית סיכון עבורו.

9. לטענת הסנגור, אין בסיס בתסקיר להמלצתו החד משמעית של שירות המבחן בדבר מעצר עד תום ההליכים. כבר נפסק כי סטיה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תיעשה באופן חריג, ורק מקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל (בש"פ 3386/07 **מדינת ישראל נ' אשד** (18.4.07); בש"פ 3286/07 **מדינת ישראל נ' עמר** (16.4.07); בש"פ 3201/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.5.10)). במקרה זה שירות המבחן לא נמנע מלתת המלצה, כפי שנעשה לעתים במקרים אחרים, אלא המליץ באופן

מפורש שלא לשחרר את המשיב ממעצרו, לנוכח הערכת גורמי הסיכון המפורטים בתסקיר (בש"פ 3983/18 **מדינת ישראל נ' טלאב אבו עמרה** (21.5.18)). אף שהמלצותיו והערכותיו של שירות המבחן אינן בבחינת "כזה ראה וקדש" לא מצאתי טעמים כבדי משקל המצדיקים לדחות את המלצתו השלילית של שירות המבחן במקרה זה.

10. עוד טען הסנגור בדיון היום, כי אף שנטען כי אפשר לבצע עבירה של קשירת קשר ליבוא סמים באמצעות הטלפון, לא ניתן לעשות כן ללא ניידות והימצאות בשטח, שהם אלמנטים שקל לפקח עליהם. בהקשר זה הציע הסנגור לשקול אפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני. בבש"פ 4354/19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.7.19) נקבע כי מעצר בפיקוח אלקטרוני הוא החריג לכלל הנוהג בבקשות למעצר עד תום ההליכים בעבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים וזאת משני טעמים: ראשית, כי בעבירות סמים קשה לאיין את המסוכנות בדרך של שחרור לחלופת מעצר - הן בשל האופי החמור כשלעצמו שטמון בסחר - בטח מקום שהוא נעשה בהיקף כה גדול - והן, מאחר שניתן לבצע עבירות אלה גם בשלט רחוק, מבלי לצאת מהבית. שנית, כאשר נטען כי עבירות אלה בוצעו במסגרת של ארגון פשיעה והעונש הצפוי במקרה של הרשעה הוא גבוהה, מתחזק החשש מפני הימלטות (פסקה 20 להחלטה). בבש"פ 6115/19 **מדינת ישראל נ' שלומי בן אבו** (24.9.19) נקבע כי מסוכנותו של המשיב נלמדת אף מנסיבות ביצוע העבירה המיוחסת לו, משמילא לכאורה תפקיד משמעותי ביבוא כמות גדולה של סם הקוקאין [3.9 קילוגרם בתמורה לתשלום של כ- 100,000 ₪], הנחשב למסוכן במיוחד. אף שבאותו מקרה היה מדובר בתסקיר מעצר חיובי נקבע כי במעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני לא יהיה בו כדי לאיין את מסוכנותו, לאור כך שהמשיב פעל ליבוא הסם "מרחוק", תוך שימוש באמצעי תקשורת אשר קיים חשש כי ימשיך לעשות בהם שימוש, אף תחת הפיקוח האלקטרוני ובנסתר מעיני המפקחים (בש"פ 5577/19 **תמיר לשם נ' מדינת ישראל** (22.9.19) פסקה 7).

11. לאור הנסיבות שפורטו לעיל, בדבר סוג הסם שבו מדובר; סכומי הכסף הגבוהים שבהם מדובר; עברו הפלילי של המשיב; העדר חלופת מעצר אשר תחליש בצורה ניכרת את המסוכנות הטבועה בעבירות הסמים, בנסיבות של שימוש בטלפון לביצוע העבירות המיוחסות למשיב; התסקיר השלילי והמלצת שירות המבחן למעצר עד תום ההליכים, איני סבור כי עניינו של המשיב נופל בגדר אותם מקרים חריגים המצדיקים את מעצרו בפיקוח אלקטרוני, חלף מעצרו מאחורי סורג ובריח.

12. לאור כל האמור, יש מקום לקבלת עמדת המבקשת והמשיב ייעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, ל' חשוון תש"פ, 28 נובמבר 2019, במעמד הנוכחים.

אביגדור דורות, שופט